STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

prezintă

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

prezintă

CAPRA cu TREI IEZI

După poveștea cu același nume de I. Creangă

CAPRA cu TREI IEZI

După poveștea cu același nume de I. Creangă

DIAFILM

realizat în colaborare

cu

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

DIAFILM

realizat în colaborare

cu

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Într-o căsuță cu pridvor de lemn și mușcate roșii lingă ferești, trăia odată o capră care avea 3 iezi.

Într-o căsuță cu pridvor de lemn și mușcate roșii lingă ferești, trăia odată o capră care avea 3 iezi.

Cit era ziua de mare, capra muncea pentru copiii săi. Dar cu toată truda ei, iedul cel mare și cel mijlociu erau obraznici și n-o prea ascultau. Numai iedul cel mic era harnic și cuminte.

Cit era ziua de mare, capra muncea pentru copiii săi. Dar cu toată truda ei, iedul cel mare și cel mijlociu erau obraznici și n-o prea ascultau. Numai iedul cel mic era harnic și cuminte.

Într-o zi, capra își luă traista în spinare și coșul pe braț și le spuse iezilor că se duce în pădure să aducă de-ale mîncării.

Într-o zi, capra își luă traista în spinare și coșul pe braț și le spuse iezilor că se duce în pădure să aducă de-ale mîncării.

Și pentru ca iezii să o recunoască la intoarcere, cînd le va bate la ușă să-i deschidă, capra i-a învățat o poezioară care suna cam așa:

Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,...
Drob de sare
În spinare,...
Smoc de flori
Pe subsuori .

Și pentru ca iezii să o recunoască la intoarcere, cînd le va bate la ușă să-i deschidă, capra i-a învățat o poezioară care suna cam așa:

Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,...
Drob de sare
În spinare,...
Smoc de flori
Pe subsuori .

– Încuiați bine ușa in urma mea și să nu deschideți nimănui , le spuse capra, la plecare, imbrățișindu-i.

– Încuiați bine ușa in urma mea și să nu deschideți nimănui , le spuse capra, la plecare, imbrățișindu-i.

Capra plecă fără grijă, după ce iezii îi făgăduiseră să-i asculte sfaturile și să fie cuminți.

Capra plecă fără grijă, după ce iezii îi făgăduiseră să-i asculte sfaturile și să fie cuminți.

Rămaşi singuri, iezii traseră degrabă zăvorul, incuind uşa, aşa cum îi învăţase mama, şi se apucară de joacă.

Rămaşi singuri, iezii traseră degrabă zăvorul, incuind uşa, aşa cum îi învăţase mama, şi se apucară de joacă.

Pe bieţii iezişori îi ameninţa o mare primejdie. Căci un vrăjmaş de lup — chiar cumătrul caprei — lacom şi rău, pindise pe după casă şi auzise tot ce le spusese capra iezilor.

Pe bieţii iezişori îi ameninţa o mare primejdie. Căci un vrăjmaş de lup — chiar cumătrul caprei — lacom şi rău, pindise pe după casă şi auzise tot ce le spusese capra iezilor.

Și nu se îndepărtă bine capra, că lupul și bătu la ușă rostind poezioara cunoscută:

Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți!...

Și nu se îndepărtă bine capra, că lupul și bătu la ușă rostind poezioara cunoscută:

Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți!...

Cum il auzi, iedul cel mare sări să tragă zăvorul. Noroc de iedul cel mic că l-a oprit la vreme, zicîndu-i : — Nu deschide frăţioare, glasul mamei nu-i aşa de gros şi de răguşit .

Cum il auzi, iedul cel mare sări să tragă zăvorul. Noroc de iedul cel mic că l-a oprit la vreme, zicîndu-i : — Nu deschide frăţioare, glasul mamei nu-i aşa de gros şi de răguşit .

Auzind aceasta, lupul alergă degrabă la ursul fierar să-şi ascută limba şi dinţii, ca să-i fie glasul mai subţire.

Auzind aceasta, lupul alergă degrabă la ursul fierar să-şi ascută limba şi dinţii, ca să-i fie glasul mai subţire.

– Acum n-o să-mi mai deosebească glasul , își zicea lupul, îndreptîndu-se din nou spre căsuța caprei și ochii-i luceau de poftă.

– Acum n-o să-mi mai deosebească glasul , își zicea lupul, îndreptîndu-se din nou spre căsuța caprei și ochii-i luceau de poftă.

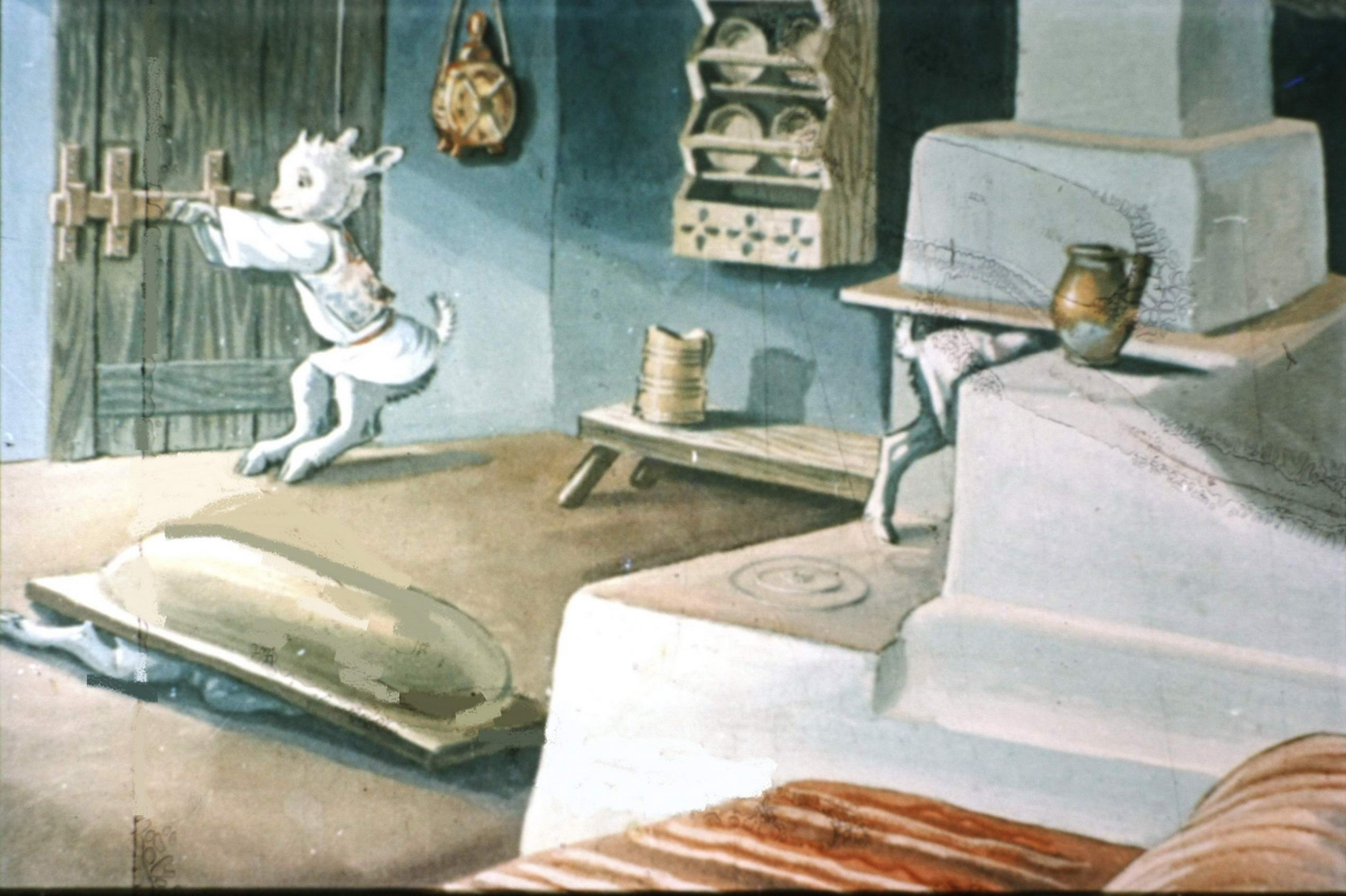

Şi aşa a fost. Iedul cel mare nu stătu la îndoială şi trase zăvorul. Cei mici, însă, au recunoscut şi de data asta că nu e glasul mamei şi s-au ascuns — cel mic în horn şi cel mijlociu sub albie.

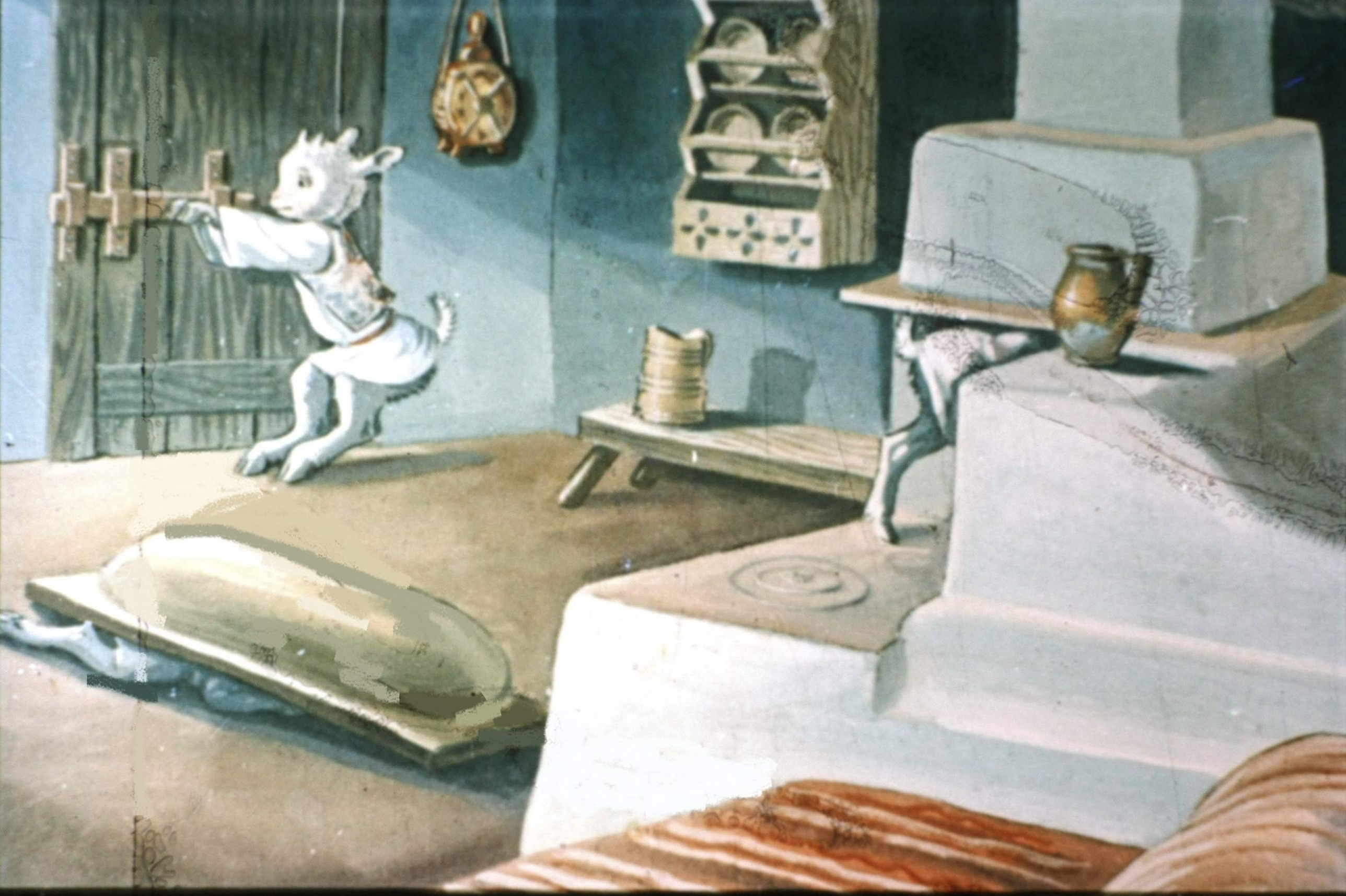

Şi aşa a fost. Iedul cel mare nu stătu la îndoială şi trase zăvorul. Cei mici, însă, au recunoscut şi de data asta că nu e glasul mamei şi s-au ascuns — cel mic în horn şi cel mijlociu sub albie.

Dar pe uşa deschisă, in locul chipului blind al mamei, se ivi lupul cel flămînd
care-l inhăţă pe iedul cel mare, şi, cit ai clipi, il şi inghiţi.

Dar pe uşa deschisă, in locul chipului blind al mamei, se ivi lupul cel flămînd
care-l inhăţă pe iedul cel mare, şi, cit ai clipi, il şi inghiţi.

Văzînd că nu mai e nimeni, lupul se așează pe albie care scîrțîi sub greutatea lui. Ledului mijlociu i se păru că lupul a strănutat și, din obișnuință, îi strigă:

—Să-ți fie de bine, nănașule!

Văzînd că nu mai e nimeni, lupul se așează pe albie care scîrțîi sub greutatea lui. Ledului mijlociu i se păru că lupul a strănutat și, din obișnuință, îi strigă:

—Să-ți fie de bine, nănașule!

—Aha! se bucură lupul ridicind albia, — aici te-ai ascuns, ghidușule? și fără a mai sta pe gînduri, îl mincă și pe iedul mijlociu.

—Aha! se bucură lupul ridicind albia, — aici te-ai ascuns, ghidușule? și fără a mai sta pe gînduri, îl mincă și pe iedul mijlociu.

După ce mai cotrobăi prin casă, ca să dea și peste iedul cel mic, care tăcea chitic în ascunzătoarea lui, lupul, negăsindu-l, plecă lăsînd lacrimi și jale pe urmele lui.

După ce mai cotrobăi prin casă, ca să dea și peste iedul cel mic, care tăcea chitic în ascunzătoarea lui, lupul, negăsindu-l, plecă lăsînd lacrimi și jale pe urmele lui.

În vremea asta, capra, care nu bănuia nimic, se grăbea bucuroasă să adune frunze, flori, sare şi tot felul de ierburi plăcute la gust.

În vremea asta, capra, care nu bănuia nimic, se grăbea bucuroasă să adune frunze, flori, sare şi tot felul de ierburi plăcute la gust.

Dar bucuria îi fu scurtă căci, de cum păşi pragul casei, află de soarta bieţilor ei copii.

Dar bucuria îi fu scurtă căci, de cum păşi pragul casei, află de soarta bieţilor ei copii.

Acum nu-i mai rămăsese decît iedul cel mic, ca să plîngă împreună soarta celorlalți doi.

Acum nu-i mai rămăsese decît iedul cel mic, ca să plîngă împreună soarta celorlalți doi.

Dar capra avea o fire vitează. Ea nu se lăsă copleșită de durere ci, înghițindu-și lacrimile, se gîndi și se chibzui cum să-l pedepsească pe lupul cel lacom și hain. Se va preface că nu știe cine i-a mîncat iezișorii, îl va pofti pe lup la masă și, cu acest prilej, îi va face de petrecanie.

Dar capra avea o fire vitează. Ea nu se lăsă copleșită de durere ci, înghițindu-și lacrimile, se gîndi și se chibzui cum să-l pedepsească pe lupul cel lacom și hain. Se va preface că nu știe cine i-a mîncat iezișorii, îl va pofti pe lup la masă și, cu acest prilej, îi va face de petrecanie.

Pentru aceasta, cunoscind lăcomia lupului, se apucă să gătească niște sarmale de cele dolofane și fel de fel de bucate gustoase, de-ți lingeai degetele.

Pentru aceasta, cunoscind lăcomia lupului, se apucă să gătească niște sarmale de cele dolofane și fel de fel de bucate gustoase, de-ți lingeai degetele.

Aproape de casă, era o groapă adîncă. Capra o umplu cu jăratec și cu lemne putregăioase ca să ardă mocnit, puse peste groapă nuiele și pămînt, pe deasupra lor așternu o rogojină...

Aproape de casă, era o groapă adîncă. Capra o umplu cu jăratec și cu lemne putregăioase ca să ardă mocnit, puse peste groapă nuiele și pămînt, pe deasupra lor așternu o rogojină...

. . . și se duse să-l poftească la masă pe lup. Acesta parcă atîta aștepta, căci iezii abia îi deschiseseră pofta. Lingîndu-se pe bot , . . .

. . . și se duse să-l poftească la masă pe lup. Acesta parcă atîta aștepta, căci iezii abia îi deschiseseră pofta. Lingîndu-se pe bot , . . .

... lupul o luă pe urmele caprei, care îi spuse că nu știe cine i-a mîncat iezii. Vicleanul de lup se prefăcu îndurerat de această veste, încercînd să dea vina pe urs.

... lupul o luă pe urmele caprei, care îi spuse că nu știe cine i-a mîncat iezii. Vicleanul de lup se prefăcu îndurerat de această veste, încercînd să dea vina pe urs.

Ajunși acasă, capra îi puse masa pe rogojină și îl așeză pe un scăunel de ceară, care se topea pe nesimțite la căldura focului din groapă.

Ajunși acasă, capra îi puse masa pe rogojină și îl așeză pe un scăunel de ceară, care se topea pe nesimțite la căldura focului din groapă.

Deodată, buf! scaunul topindu-se de tot, lupul se prăvăli peste rogojină, care se scufundă sub greutatea lui în vîlvătaia focului.

Deodată, buf! scaunul topindu-se de tot, lupul se prăvăli peste rogojină, care se scufundă sub greutatea lui în vîlvătaia focului.

Zadarnic se ruga acum lupul de capră să-l scape. Milă de el nu-i era, după cum nici lui nu-i fusese milă de copilaşii ei.

Zadarnic se ruga acum lupul de capră să-l scape. Milă de el nu-i era, după cum nici lui nu-i fusese milă de copilaşii ei.

Vestea pățaniei lupului se răspîndi ca fulgerul printre caprele și țapii din vecinătate care se adunară să se bucure împreună că au scăpat de un dușman neîmpăcat.

Vestea pățaniei lupului se răspîndi ca fulgerul printre caprele și țapii din vecinătate care se adunară să se bucure împreună că au scăpat de un dușman neîmpăcat.

... Și a fost praznic mare, unde a fost poftit și povestitorul care, aflînd despre cele întîmplate, s-a gîndit să le aștearnă pe hîrtie, pentru ca toți copiii să cunoască povestea „Caprei cu trei iezi".

... Și a fost praznic mare, unde a fost poftit și povestitorul care, aflînd despre cele întîmplate, s-a gîndit să le aștearnă pe hîrtie, pentru ca toți copiii să cunoască povestea „Caprei cu trei iezi".

Sfârșit

reeditare

1971

Sfârșit

reeditare

1971

C.S.C.A.- N.I.D. 696 - 65

C.S.C.A.- N.I.D. 696 - 65